

porteres, men derimod ikke af æg, der sælges på hjemmemarkedet, og kun ægeksporthaverne kan pålægges afgifter, der sættes i forhold til kvantum modtagne æg, medens de nævnte hjemmemarkeds-grossister og ægsamlere kun kan pålægges en fast årlig afgift. Denne afgift, hvis formål er af administrativ-ordensmæssig karakter, har i en lang år-række været 20 kr.

Fra Ægeksporthaver-udvalgets side har der i den senere tid været ønske om at få skærpet lovens krav til æghandelens forskellige led med henblik på at få mulighed for dels at foreskrive ugemærkning af alle æg, der gennem handelen omsættes på hjemmemarkedet, dels at få adgang til at pålægge alle, der kvalitetssorterer æg til salg, afgifter på basis af modtaget kvantum æg.

Efter at der ved lov nr. 301 af 5. september 1962 om ændring af lov om afsætning af danske landbrugsvarer m. m. er tilvejebragt hjemmel for gennemførelse af en forhøjelse af hjemmemarkedsprisen for bl. a. æg, er der fra landboorganisationernes og Ægeksporthaver-udvalgets side peget på, at sikring af gennemførelsen af en sådan ordning i høj grad vil være afhængig af, at der gennem en skærpelse af den gældende æglov skabes mulighed for, at æghandelen i højere grad, end tilfældet er nu, ledes over autorisationshavere, som i dertil egnede lokaliteter og med egnet udstyr kan gennemføre den fornødne kvalitetssortering, mærkning af æggene, bogføring m. v., og hos hvem afgiftsbetaling — herunder også afgiftsbetaling i medfør af fornævnte lov nr. 301 af 5. september 1962 — vil kunne undergives fornøden kontrol.

Den hjemmel, som søges tilvejebragt for ugemærkning af alle æg, der fremtidig omsættes i den almindelige handel, er foruden af ønsket om udvidet kvalitetssortering motiveret af den nødvendige kontrol med afgiftsbetaling.

Som en konsekvens af stramningen af æghandelen har man, som det fremgår af lovforslagets § 1, stk. 1, fundet det påkrævet at foreskrive, at ægproducenter kun må sælge æg til personer eller virksomheder, der er autoriseret til at foretage kvalitetssortering, medmindre det drejer sig om salg til rugning eller salg fra egen virksomhed direkte til forbrugere til anvendelse i disses private husholdning, og levering foregår på producentens ejendom. Producenters salg af æg udenfor ejendommen, f. eks. fra vogn eller ved torvesalg, vil således ikke være tilladt, ej heller salg fra ejendommen af sådanne æg til f. eks. fælleshusholdninger eller til næringsdrivende såsom bagere eller lignende til brug i disses erhverv.

Til lovforslagets enkelte ændringer skal i øvrigt bemærkes:

Til 1.

Der kan i det væsentligste henvises til foranstående bemærkninger med hensyn til begrænsningerne i producenternes adgang til at sælge æg udenom autorisationshavere. Der åbnes i øvrigt i bestemmelsen adgang til at stille krav til samtlige autorisationshavere med hensyn til deres lokaleforhold, hvilket under den hidtidige lov var begrænset til en gros-handelen.

Til 2.

Kravet om autorisation til udførsel af æg svarer til bestemmelsen i den hidtidige lovs § 3, stk. 1, medens kravet om autorisation til køb af kvalitetssorterede æg til salg en gros hænger sammen med ønsket om at få adgang til også at kunne gennemføre kvalitetssortering med dette led i handelen.

Til 3.

Der henvises til bemærkningerne i lovforslagets indledning. Det er i øvrigt tanken at lægge en større fast afgift end den nugældende på de i stk. 1 omhandlede autorisationshavere, dog således at afgiften fragår i den afgift, der beregnes i forhold til den til vedkommende autorisationshaver indgåede mængde æg.

Til 4.

Bestemmelsen indfører en udvidet definition af begrebet salg, for at lovens bestemmelser ikke skal kunne omgås ved oprettelse af filialer eller afdelinger indenfor samme virksomhed og for at udelukke tvivl om lovens gyldighed for de pågældende led i distributionen.

Til 5.

Bestemmelsen er indføjet, fordi Ægeksporthaver-udvalget skønnes at repræsentere de i disse forhold interesserede producent- og handelskredse.

Til 6.

Bestemmelserne svarer til det hidtidige stk. 3, men indeholder nu tillige en bemyndigelse for landbrugsministeren til at give lovens bestemmelser anvendelse på andre æg end hønseæg, f. eks. andeæg, dersom dette måtte blive anset for påkrævet.

Til 7.

Bestemmelsen svarer til det hidtidige stk. 5, men åbner adgang for en eventuel hurtigere gennemførelse af kvalitetssorteringen.